

altid er tilfældet, men det burde det være. Og det er meget væsentligt for vores system.

Kl. 10:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det fru Line Barfod.

Kl. 10:57

Line Barfod (EL):

Hr. Søren Espersen gentog flere gange, at et parti som Enhedslisten ikke burde kunne deltage i udenrigspolitik, og at det var svært at forstå, at nogle kunne kræve af et så ypperligt demokrati, kunne jeg forstå, at selv et parti som Enhedslisten kunne deltage. Derfor vil jeg gerne høre, hvad det er, hr. Søren Espersen mener adskiller Enhedslisten fra alle andre partier.

Så kan jeg til almindelig oplysning for hr. Søren Espersen sige, at Enhedslisten deltager i en meget stor del af udenrigspolitikken. Hele den del, der handler om at fremme fred og demokrati og menneskerettigheder, hele det arbejde, der foregår i forbindelse med FN, Nordisk Råd, Europarådet, udviklingsbistand og en lang række andre meget vigtige dele af udenrigspolitikken, er Enhedslisten med i. Det er rigtigt, at vi ikke vil være med til at sende nogle i en ulovlig krig som Irakkrigen, men det er altså heldigvis heller ikke det, der kendetegner *helt* den danske udenrigspolitik. Der foregår faktisk andet, end at man sender soldater ud i en ulovlig krig.

Kl. 10:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 10:58

Søren Espersen (DF):

Jeg bryder mig ikke om, at der bliver lagt ord i munden på mig. Har jeg nogen sinde sagt, at Enhedslisten ikke burde sidde med? Det er sådan noget, fru Line Barfod finder på selv, sådan fantasierer sig frem til, for det er den virkelighed, hun vil se. Det har jeg aldrig sagt. Jeg har derimod sagt, at man gør det, og det er beviset på, at det danske demokrati i sikkerhedspolitikken fungerer. Jeg mener, at Enhedslisten hører hjemme i Det Udenrigspolitiske Nævn. Jeg fremhæver det bare som eksempel på, at det er en unik situation.

Jeg nævnte som et eksempel Frankrig, hvor man vist ikke engang behøver at indkalde parlamentet for at sende soldater i krig. Det ordner regeringen selv, hvorfor skulle man belejre parlamentsmedlemmerne med sådan noget? Altså, jeg mener bare, at det er et eksempel på, at vores system faktisk fungerer, at vi har en åben debat

her i Folketinget, og at vi har en fortrolig debat i Det Udenrigspolitiske Nævn, hvor selv partier som Enhedslisten, der aldrig nogen sinde ville kunne blive en del af et sikkerhedspolitisk forlig, deltager på lige fod med alle andre.

Kl. 10:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Line Barfod.

Kl. 10:59

Line Barfod (EL):

Jeg mangler stadig væk svar på, hvad det efter hr. Søren Espersens mening er, der adskiller Enhedslisten fra alle andre partier og gør, at et parti som Enhedslisten under ingen omstændigheder efter hr. Søren Espersens opfattelse ville kunne blive en del af en sikkerhedspolitisk strategi. Det synes jeg da er væsentligt at få oplyst.

Så kan jeg sige til hr. Søren Espersen, at jeg altså ikke har hørt om demokratiske lande, hvor man siger, at der er nogle typer af partier, som man på forhånd dømmer ude. Der kan være forskellige parlamenter rundtom i verden, hvor man ikke håndterer udenrigspolitikken på samme måde som i Danmark, men jeg ikke hørt om nogle, hvor man begynder at karakterisere partier efter, hvad de er for en type parti, i forhold til om de kan få adgang til demokratiet eller ej.

Men igen, hovedspørgsmålet er: Hvad er det, hr. Søren Espersen mener er så særligt ved Enhedslisten?

Kl. 11:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 11:00

Søren Espersen (DF):

Men altså, fru Line Barfod bliver ved. Jeg vil ikke dømme nogen ude! Nu har jeg sagt det tre gange. Jeg synes, det er en glimrende idé – og jeg gentager det – at Enhedslisten deltager på lige fod med os alle sammen i de fortrolige drøftelser i Det Udenrigspolitiske Nævn. Jeg håber, at fru Line Barfod har forstået det nu, for ellers siger jeg det bare en gang til, indtil det siver ind.

Det, der er unikt i forhold til Enhedslisten og Danmarks udenrigs- og sikkerhedspolitik, er, at i de forlig, som der bliver indgået her på Christiansborg om de her vigtige sager, i alle de fortrolige ting, som vi får, er Enhedslisten fuldstændig med, men de vil jo aldrig nogen sinde – af eget valg – være med i et udenrigs- og sikkerhedspolitisk forlig. Og det er da unikt, og det er glimrende, at det sker.